Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 7. Juni 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 7 czerwca 1940 r.	Nr. 41

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 22. Februar 1940 über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement.

Vom 24. Mai 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten vom 22. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 81) bestimme ich:

§ 1

Soweit deutsche Amtsärzte bei den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) noch nicht bestellt sind, nimmt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die in der Verordnung festgelegten Aufgaben des deutschen Amtsarztes, soweit sie polizeilicher Art sind, wahr. Er führt die einer Geschlechtskrankheit verdächtigen Personen dem ihm zur Verfügung stehenden polnischen Kreisarzt zur ärztlichen Untersuchung und Behandlung zu.

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 22 lutego 1940 r. o zwalczaniu chorób płciowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 24 maja 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o zwalczaniu chorób płciowych z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 81) postanawiam:

§ 1

O ile przy Starostach Powiatowych (Miejskich) nie ustanowiono jeszcze niemieckich lekarzy urzędowych, o tyle Starosta Powiatowy (Miejski) wykonuje ustalone rozporządzeniem zadania niemieckich lekarzy urzędowych, jeżeli są rodzaju policyjnego. Podejrzane o chorobę płciową osoby podda on badaniu lekarskiemu i leczeniu przez polskiego lekarza powiatowego, stojącego mu do dyspozycji.

§ 2

Die deutschen Amtsärzte sind gehalten, bei Erfüllung der ihnen durch § 3 der Verordnung auferlegten Pflichten mit den örtlichen Polizeidienststellen eng zusammen zu arbeiten und Maßnahmen größeren Umfangs rechtzeitig vorzubereiten.

§ 3

Können die Mittel für die Behandlung eines Geschlechtskranken nicht durch den Kranken selbst und auch nicht durch Inanspruchnahme von Krankenkassen aufgebracht werden, so ist der Kranke an die öffentliche Fürsorge zu verweisen. Das Unvermögen, die für die Behandlung erforderlichen Mittel aufzubringen, soll in keinem Falle zur Unterlassung oder zur Unterbrechung der ärztlichen Behandlung führen.

§ 4

Die Anzeige nach § 4 der Verordnung hat nach Möglichkeit unter Anwendung des in der Anlage im Muster beigefügten Formblattes zu erfolgen. Das Formblatt ist bei der Abteilung Gesundheitswesen im Amt des Generalgouverneurs, Krakau, Burgstraße 64, kostenfrei zu beziehen. Die deutschen Amtsärzte erhalten die Formblätter ohne besonderen Antrag. Sie haben allen Ärzten ihres Bezirkes eine dem vermutlichen Bedarf entsprechende Anzahl unter Hinweis auf die durch § 4 der Verordnung begründete Anzeigepflicht und auf die Strafbestimmungen des § 9 der Verordnung zu übersenden.

Anlage S. 326.

§ 5

Wenn dem deutschen Amtsarzt die Erkrankung eines Minderjährigen sowie solcher Personen, die unter Vormundschaft oder Pflegschaft stehen, gemeldet wird, ist er verpflichtet, den Erziehungsverpflichteten, Vormund oder Pfleger unter Hinweis auf § 1 Abs. 2 und § 8 der Verordnung Nachricht zu geben.

§ 6

Erhält der deutsche Amtsarzt von strafbaren Handlungen im Sinne der §§ 5 bis 7 und 9 der Verordnung Kenntnis, ist er verpflichtet, über den Kreishauptmann (Stadthauptmann) Anzeige bei der zuständigen deutschen Anklagebehörde zu erstatten.

§ 7

Der Strafantrag nach § 8 Abs. 2 der Verordnung soll nur dann gestellt werden, wenn eine grobe Pflichtwidrigkeit der Eltern, Vormünder, Pfleger oder sonstigen Erziehungsverpflichteten vorliegt.

Krakau, den 24. Mai 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Dr. **Walbaum**

§ 2

Niemieccy lekarze urzędowi winni przy wykonaniu obowiązków nałożonych na nich na podstawie § 3 rozporządzenia ściśle współpracować z miejscowymi urzędami policyjnymi i na czas przygotować akcje na większą skalę.

§ 3

Jeżeli środków na leczenie wenerycznie chorego sam chory pokryć nie może i również nie mogą być pokryte przez korzystanie z Kasy Chorych, wtedy należy chorego skierować do Opieki Społecznej. Niemożność pokrycia potrzebnych do leczenia środków nie może w żadnym wypadku doprowadzić do zaniechania lub przerwania lekarskiego leczenia.

§ 4

Doniesienie w myśl § 4 rozporządzenia winno nastąpić według możliwości przy użyciu dołączonego w załączniku jako wzór formularza. Formularze bezpłatnie nabyć można w Wydziale Spraw Zdrowotnych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków), przy Burgstrasse (Grodzkiej) 64. Niemieccy lekarze urzędowi otrzymują formularze bez specjalnego wniosku. Winni oni wszystkim lekarzom ich okręgu przesłać ilość odpowiadającą przypuszczalnemu zapotrzebowaniu, zwracając uwagę na uzasadniony § 4 rozporządzenia obowiązek doniesienia i postanowienia karne § 9 rozporządzenia.

Załącznik na str. 326.

§ 5

Jeżeli niemiecki lekarz urzędowy otrzymuje zgłoszenie o zachorowaniu nieletniego lub takich osób, które się znajdują pod opieką lub kuratelą, wtedy obowiązany jest zawiadomić osobę obowiązaną do wychowania, opiekuna lub kuratora, zwracając uwagę na § 1 ust. 2 i § 8 rozporządzenia.

§ 6

Jeżeli niemiecki lekarz urzędowy otrzymuje wiadomość o czynach karnych, określonych w §§ 5 do 7 i 9 rozporządzenia, wtedy obowiązany jest przez Starostę Powiatowego (Miejskiego) uczynić doniesienie do właściwej niemieckiej władzy oskarżenia.

§ 7

Wniosek karny w myśl § 8 ust. 2 rozporządzenia tylko wtedy należy stawić, gdy rodzice, opiekunowie, kuratorowie lub inne osoby, obowiązane do wychowania, ciężko naruszyli swe obowiązki.

Krakau (Kraków), dnia 24 maja 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Dr. Walbaum

Anordnung Nr. 2

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Verwertung von Metallen in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial.

Vom 27. Mai 1940.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 87) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan im Generalgouvernement an:

§ 1

(1) Alle im Generalgouvernement ansässigen Personen und Betriebe, die Metalle erzeugen, verarbeiten oder mit Metallen handeln, die Metalle in Gewahrsam oder die Eigentum oder sonstige Rechte daran haben, sind verpflichtet, die vorhandenen und künftig hinzukommenden Bestände an Aluminium, Blei, Kupfer, Magnesium, Nickel, Zink, Zinn und ihren Legierungen in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial nach den Bestimmungen dieser Anordnung zu veräußern und abzuliefern.

(2) Fabrikationsrückstände im Sinne dieser Anordnung sind metallhaltige Rückstände aus Fabrikationsprozessen jeder Art, wie z. B. Aschen, Schlacken, Krätzen, Schlämmen und Abbrände.

(3) Abfallmaterial im Sinne dieser Anordnung sind Metalle in Form von Altmetallen, Bruch, Ausschuß, Spänen und sonstigen metallischen Abfällen (§ 1 Nr. 1 Buchst. d der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 18. März 1940, Verordnungsblatt GGP. II S. 179).

(4) Die Verpflichtung zur Veräußerung und Ablieferung gemäß Abs. 1 gilt bei Betrieben der Metallgewinnung und der Metallverarbeitung nicht für solche Metalle in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial, deren unmittelbare Verarbeitung den Betrieben nach den Vorschriften der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement erlaubt ist und die nach Beschaffenheit, Zusammensetzung und Menge zur unmittelbaren Verarbeitung bei ihnen bestimmt und geeignet sind.

§ 2

(1) Die nach § 1 Abs. 1 dieser Anordnung betroffenen Personen und Betriebe dürfen Fabrikationsrückstände nur an Betriebe des Altmetallgroßhandels abgeben. Andere Abnehmer dürfen Fabrikationsrückstände von diesen Personen und Betrieben nicht erwerben.

(2) Als Altmetallgroßhändler im Sinne der Bestimmungen dieser Anordnung gelten nur die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement schriftlich als solche bestätigten Betriebe.

§ 3

(1) Die nach § 1 Abs. 1 dieser Anordnung betroffenen Personen und Betriebe dürfen Abfallmaterial nur an Betriebe des Altmetallhandels (Kleinhandel und Großhandel) abgeben. Andere Abnehmer dürfen Abfallmaterial von diesen Personen und Betrieben nicht erwerben.

Zarządzenie Nr. 2

kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o zużytkowaniu metali w postaci pozostałości fabrykacyjnych i odpadków.

Z dnia 27 maja 1940 r.

Na mocy § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 87) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie:

§ 1

(1) Wszystkie znajdujące się w Generalnym Gubernatorstwie osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się produkcją, przerobem lub handlem metalami, tudzież będące posiadaczami lub właścicielami metali lub mające na nich inne prawa, są obowiązane obecne i przyszłe zapasy glinu, ołowiu, miedzi, magnezu, niklu, cynku, cyny i ich stopy w postaci pozostałości fabrykacyjnych i odpadków zbyć i oddać w myśl postanowień zarządzenia niniejszego.

(2) Pozostałościami fabrykacyjnymi w rozumieniu zarządzenia niniejszego są pozostałości metalowe, pochodzące z procesów fabrykacyjnych wszelkiego rodzaju, jako to popioły, żużle, wyskrobki, muły i ogarki.

(3) Odpadkami w rozumieniu zarządzenia niniejszego są metale w postaci starzyzny, złomu, braków, wiorów i innych odpadków metalicznych (§ 1 p. 1 lit. d zarządzenia Nr. 1 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 18 marca 1940 r., Dz. rozp. GGP. II str. 179).

(4) Obowiązek zbycia i oddania, określony w ust. 1, nie dotyczy w przedsiębiorstwach wydobycia i przetwarzania takich metali w postaci pozostałości fabrykacyjnych i odpadków, których bezpośredni przerób dozwolony jest przedsiębiorstwom w myśl przepisów urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie, i które wedle jakości, składu i ilości przeznaczone i zdatne są do bezpośredniego przerobu.

§ 2

(1) Osoby i przedsiębiorstwa, określone w § 1 ust. 1 zarządzenia niniejszego, mogą pozostałości fabrykacyjne oddać tylko przedsiębiorstwom hurtowego handlu metalami starymi. Innym odbiorcom nabycie pozostałości fabrykacyjnych od osób i przedsiębiorstw powyżej określonych jest zabronione.

(2) Za hurtownika metalami starymi w rozumieniu postanowień zarządzenia niniejszego uważa się tylko przedsiębiorstwa pisemnie zatwierdzone jako takie przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 3

(1) Osoby i przedsiębiorstwa, określone w § 1 ust. 1 niniejszego zarządzenia, mogą odpadki oddać tylko przedsiębiorstwom handlu metalami starymi (handel detaliczny i hurtowy). Innym odbiorcom nabycie odpadków od tych osób i przedsiębiorstw jest zabronione.

(2) Ausgenommen von den Vorschriften nach Abs. 1 sind die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bestätigten Betriebe des Altmetallgroßhandels und solche Betriebe des Altmetallkleinhandels, denen die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement auf Antrag die schriftliche Genehmigung zur Belieferung anderer Abnehmer als des Altmetallhandels erteilt hat. Von diesen Betrieben des Altmetallgroßhandels und Altmetallkleinhandels dürfen auch andere Abnehmer als der Altmetallhandel Abfallmaterial erwerben.

§ 4

Der Abschluß und die Ausführung von Geschäften zur Umarbeitung von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial zu Erzeugnissen aller Art ist verboten.

§ 5

(1) Mit Ausnahme der Betriebe des Altmetallgroßhandels haben die nach § 1 Abs. 1 dieser Anordnung betroffenen Personen und Betriebe das am Ende eines Kalendermonats vorhandene Abfallmaterial bis zum 15. Tage des folgenden Kalendermonats zu veräußern. Wenn bei Ablauf dieser Frist die Bestände an Abfallmaterial einer der in Abs. 2 genannten Metallgruppen die dort angegebene Menge (Ablieferungsgrenze) noch nicht erreichen, darf die Veräußerung der Bestände an Abfallmaterial dieser Metallgruppe bis zum 15. Tage nach Erreichung der Ablieferungsgrenze aufgeschoben werden.

(2) Die Ablieferungsgrenzen sind erreicht

bei Aluminium und Aluminiumlegierungen	mit 20 kg
bei Blei und Bleilegierungen . .	mit 100 kg
bei Kupfer und Kupferlegierungen .	mit 100 kg
bei Magnesium und Magnesiumlegierungen	mit 20 kg
bei Nickel und Nickellegierungen .	mit 20 kg
bei Zink und Zinklegierungen .	mit 100 kg
bei Zinn und Zinnlegierungen .	mit 20 kg

(3) Für Altmetallkleinhändler gelten die Ablieferungsgrenzen erst mit den doppelten Mengen des Abs. 2 als erreicht.

§ 6

In besonders begründeten Einzelfällen kann die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement auf schriftlichen Antrag Ausnahmen von den Bestimmungen dieser Anordnung zulassen.

§ 7

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung sind nach den Bestimmungen der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 87) strafbar.

§ 8

Diese Anordnung tritt am 15. Juni 1940 in Kraft.

Krakau, den 27. Mai 1940.

**Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Metalle
im Generalgouvernement
Baehr**

(2) Wyjątek od przepisów ust. 1 stanowią zatwierdzone przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstawie przedsiębiorstwa hurtowego i detalicznego handlu starymi metalami, które na wniosek uzyskały od urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie pisemne zezwolenie na dostawę innym odbiorcom niż handlarzom starymi metalami. Od tych przedsiębiorstw hurtowego i detalicznego handlu metalami starymi mogą także inni odbiorcy niż odbiorcy handlu metalami starymi nabywać odpadki.

§ 4

Zawieranie i wykonanie tranzakcji, których przedmiotem jest przerób pozostałości fabrykacyjnych i odpadków na wyroby wszelkiego rodzaju jest zabronione.

§ 5

(1) Z wyjątkiem przedsiębiorstw hurtowego handlu metalami starymi winny osoby i przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 ust. 1 zarządzenia niniejszego, zbywać każdorazowo zapasy materiałów odpadkowych z końca miesiąca kalendarzowego do 15 dnia następnego miesiąca kalendarzowego. Jeżeli z upływem tego terminu zapasy materiału odpadkowego grup metali wymienionych w ust. 2 nie osiągnęłyby ilości tamże wymienionej (granica dostarczenia), można zbycie zapasów materiału odpadkowego tychże grup metali przesunąć do 15 dnia po osiągnięciu granicy dostarczenia.

(2) Granice dostarczenia są osiągnięte:

przy glinie i stopach glinu . .	z ilością 20 kg
przy ołowiu i stopach ołowiu .	z ilością 100 kg
przy miedzi i stopach miedzi .	z ilością 100 kg
przy magnezie i stopach magnezu	z ilością 20 kg
przy niklu i stopach niklu . .	z ilością 20 kg
przy cynku i stopach cynku .	z ilością 100 kg
przy cynie i stopach cyny . .	z ilością 20 kg

(3) Dla detalistów metali starych uważa się granicę dostarczenia dopiero za osiągniętą z podwójną ilością, podaną w ust. 2.

§ 6

W szczególnie uzasadnionych wypadkach pojedyńczych urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie może zezwalać na wyjątki od postanowień zarządzenia niniejszego na wniosek pisemny.

§ 7

Winni przekroczenia przepisów zarządzenia niniejszego podlegają karom przewidzianym w rozporządzeniu o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 87).

§ 8

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 27 maja 1940 r.

**Kierownik
urzędu gospodarowania metalami
w Generalnym Gubernatorstwie
Baehr**

Anordnung
über die Begrenzung der Handelsspannen für den Schuheinzelhandel im Generalgouvernement.

Vom 28. Mai 1940.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement (Preisbildungsverordnung) vom 12. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 131) ordne ich an:

§ 1

(1) Handel- und Gewerbetreibende, die sich im Generalgouvernement mit dem Kleinverkauf von fertigen Schuhen befassen (Schuheinzelhändler), dürfen mit sofortiger Wirkung keine höheren Handelsspannen berechnen, als sie die vorliegende Anordnung vorsieht. Hierbei ist es gleichgültig, ob es sich um den Kleinverkauf selbsterzeugter oder gekaufter Schuhe handelt und ob die Herstellung im Generalgouvernement oder außerhalb seiner Grenzen erfolgt.

(2) Den Bestimmungen dieser Anordnung unterliegen sämtliche Arten von Schuhen ohne Ausnahme, also auch insbesondere Schuhe, die teilweise oder ganz aus anderen Werkstoffen als Leder, wie z. B. Gummi, Holz oder Textilien, bestehen.

§ 2

(1) Der Schuheinzelhändler ist im Falle des Bezuges vom Schuherzeuger berechtigt, auf den Einkaufspreis der von ihm verkauften Schuhe folgende Handelsspannen aufzuschlagen:

Bei einem Einkaufspreis

bis zu	20,— Zloty . .	35%
von 20,01 bis	25,— Zloty . .	30%
„ 25,01 „	30,— Zloty . .	25%
„ 30,01 „	40,— Zloty . .	20%
über	40,— Zloty . .	15%

(2) Beim Einkauf des Schuheinzelhändlers vom Schuhgroßhändler ermäßigen sich die in § 2 Abs. 1 genannten Handelsspannen um $^1/_5$, das heißt z. B. von 35% auf 28%.

(3) Diese Handelsspannen sind Höchstspannen und dürfen nicht überschritten werden.

§ 3

Als Einkaufspreis gilt der Preis, der dem Schuheinzelhändler unter Abzug aller Rabatte, ausschließlich eines etwa gewährten Kassaskontos, ab Fabrik oder Großhändlerlager berechnet wird (Fakturen-Nettopreis). Kassaskonti, die mehr als 3% betragen, müssen mit dem Mehrbetrag vom Fakturenpreis abgezogen werden.

§ 4

Aus den in §§ 2 und 3 festgesetzten Handelsspannen sind sämtliche Unkosten, wie Warenumsatzsteuer, Verpackungskosten, An- und Abfuhrkosten, Fracht ab Fabrik oder Großhändlerlager, allgemeine Verwaltungs- und Vertriebskosten und dgl., zu decken.

§ 5

Die Schuherzeuger und Großhändler haben bei der Lieferung dem Einzelhändler eine Rechnung zu erteilen, aus der der Einkaufspreis (§ 3) einwandfrei ersichtlich ist; außerdem ist jeder Schuh und — soweit der Verkauf in Kartons erfolgt — auch dieser in unverlöschbarer Weise mit dem Herkunftszeichen der Fabrik und der Artikelnummer zu versehen.

Zarządzenie
o ograniczeniu rozpiętości handlowych dla detalicznego handlu obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 28 maja 1940 r.

Na mocy § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 131) zarządzam:

§ 1

(1) Przedsiębiorstwom handlu i przemysłu, które zajmują się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa detaliczną sprzedażą obuwia gotowego (detaliści obuwia), nie wolno z natychmiastową mocą obowiązującą policzyć wyższych rozpiętości handlowych od przewidzianych w niniejszym zarządzeniu, przy czym obojętnym jest, czy chodzi o detaliczną sprzedaż obuwia, pochodzącego z własnego warsztatu czy z zakupu, i czy wyrób nastąpił w Generalnym Gubernatorstwie czy poza jego granicami.

(2) Postanowienia zarządzenia niniejszego obejmują wszelkie rodzaje obuwia bez wyjątku, w szczególności więc także obuwie, wyrobione częściowo lub zupełnie z innych materiałów niż skóry, jak np. gumy, drewna lub materiałów włókienniczych.

§ 2

(1) W przypadku, gdy detalista obuwia nabywa od wytwórcy obuwia, może on do ceny obuwia, które sprzedaje, doliczyć następujące rozpiętości handlowe:

Przy cenie zakupu

do	20,— złotych . .	35%
od 20,01 do	25,— złotych . .	30%
od 25,01 do	30,— złotych . .	25%
od 30,01 do	40,— złotych . .	20%
powyżej	40,— złotych . .	15%

(2) W przypadku, gdy detalista obuwia zakupuje od hurtownika obuwie, obniżają się wymienione w § 2 ust. 1 rozpiętości handlowe o $^1/_5$, t. zn. np. z 35% na 28%.

(3) Powyższe rozpiętości handlowe są rozpiętościami maksymalnymi i nie wolno ich przekraczać.

§ 3

Za cenę zakupu uważa się cenę, policzoną detaliście obuwia loko fabryka względnie skład hurtownika po potrąceniu wszystkich rabatów, wyłączając jednak udzielonego ewentualnie skonta (fakturowa cena netto). Skonta, wynoszące więcej niż 3%, należy co do nadwyżki potrącić od fakturowej ceny netto.

§ 4

Z ustanowionych w §§ 2 i 3 rozpiętości handlowych należy pokryć wszelkie koszty, jak podatek obrotowy, koszty opakowania, zwózki, przewozu loko fabryka względnie skład hurtownika, ogólne koszty zarządu i przedsiębiorstwa itd.

§ 5

Wytwórcy i hurtownicy obuwia winni przy dostawie wystawić detaliście rachunek, z którego bez zarzutów widoczna jest cena zakupu (§ 3); nadto należy obuwie — a jeżeli sprzedaż nastąpi w kartonach, — i kartony zaopatrzyć w fabryczny znak pochodzenia i numer artykułu w sposób niewymazalny.

§ 6

(1) Der Schuheinzelhändler hat die ihm erteilten Rechnungen geordnet aufzubewahren und auf Verlangen einem zur Preisüberwachung Berechtigten jederzeit vorzulegen.

(2) An jedem Paar Schuhe ist ein Preisschild anzubringen, aus dem der nach dieser Anordnung gültige Verkaufspreis und die Rechnungsnummer der Fabrik oder des Großhändlers ersichtlich ist. Dies gilt auch für Schuhe, die in Kartons verpackt zum Verkauf stehen.

(3) Diese Preisauszeichnung gilt als Preisforderung.

§ 7

Soweit aus volkswirtschaftlichen oder sonstigen Gründen eine Abweichung von der in dieser Anordnung vorgesehenen Regelung erforderlich ist, wird der Leiter der Abteilung Preisüberwachung desjenigen Distriktschefs, in dessen Bezirk das Einzelhandelsunternehmen gelegen ist, ermächtigt, Ausnahmen zuzulassen oder anzuordnen.

§ 8

Die von dem Schuhmachergewerbe handwerksmäßig für einzelne Personen nach Maß hergestellten Schuhe (Maßarbeit) fallen nicht unter die Bestimmungen dieser Anordnung.

§ 9

Diese Anordnung tritt am 10. Juni 1940 in Kraft.

Krakau, den 28. Mai 1940.

**Der Leiter
der Abteilung Preisbildung
im Amt des Generalgouverneurs
Dr. Schulte-Wissermann**

§ 6

(1) Detalista obuwia winien udzielone mu rachunki przechowywać po uporządkowaniu i na żądanie przedstawić je osobie upoważnionej do kontroli cen.

(2) Każdą parę obuwia należy zaopatrzyć w etykietę, z której wynika cena sprzedaży, obowiązująca w myśl zarządzenia niniejszego, i numer rachunku fabryki względnie hurtownika. Odnosi się to również do obuwia, które w kartonach znajdują się w składzie sprzedaży.

(3) Cenę wyznaczoną uważa się za cenę żądaną.

§ 7

O ile ze względów ekonomicznych lub innych powodów zajdzie potrzeba, wydania unormowania odmiennego od przewidzianego w zarządzeniu niniejszym, kierownik wydziału kontroli cen przy Szefie Okręgowym, w którego okręgu przedsiębiorstwo handlu detalicznego leży, jest upoważniony do zezwolenia na wyjątki lub zarządzenia takowych.

§ 8

Postanowienia zarządzenia niniejszego nie dotyczą obuwia, wykonanego przez rzemiosło szewskie dla poszczególnych osób na miarę (wykonanie na miarę).

§ 9

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 czerwca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 28 maja 1940 r.

**Kierownik
Wydziału Kształtowania Cen
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
Dr. Schulte-Wissermann**

Anordnung

des Leiters der Landbewirtschaftungsstelle über die landwirtschaftliche Buchführung im Generalgouvernement.

Vom 31. Mai 1940.

Auf Grund des § 3 Nr. 2 der Siebenten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 22. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 42) ordne ich folgendes an:

§ 1

Die landwirtschaftlichen Betriebe von 100 ha Nutzfläche und darüber (Großbetriebe) sowie die sonstigen der Wirtschaftsaufsicht und dem Weisungsrecht der Landbewirtschaftungsstelle unterliegenden Betriebe sind zu einer ordnungsmäßigen landwirtschaftlichen Buchführung verpflichtet. Die Einrichtung der Buchführung hat bis zum 1. Juli 1940 zu erfolgen.

§ 2

Die Buchführung erfolgt nach den Weisungen und Richtlinien der als Zweigniederlassung der „Landwirtschaftlichen Buchstellen Ost G. m. b. H.“ errichteten „Landwirtschaftlichen Hauptbuchstelle für das Gebiet des Generalgouvernements“ in Krakau. Ihr obliegen insbesondere folgende Aufgaben:

1. Die Regelung des landwirtschaftlichen Buchführungswesens einschließlich der Regelung des Buchstellenwesens,

Zarządzenie

Kierownika Urzędu Uprawy Rolnej o księgowości rolnej w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 31 maja 1940 r.

Na podstawie § 3 p. 2 siódmego postanowienia wykonawczego z dnia 22 stycznia 1940 r. do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie zarządzam co następuje:

§ 1

Przedsiębiorstwa rolne o powierzchni użytkowej 100 ha i więcej (przedsiębiorstwa wielkie), oraz inne przedsiębiorstwa, podlegające nadzorowi gospodarczemu i prawu zarządzenia Urzędu Uprawy Rolnej, są obowiązane do prawidłowego prowadzenia ksiąg rolnych. Zaprowadzenia księgowości należy dokonać do dnia 1 lipca 1940 r.

§ 2

Prowadzenie ksiąg następuje według poleceń i wytycznych „Centralnego Biura Rachunkowości Rolnej dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa“ w Krakau (Krakowie), które zostało założone jako oddział biur rachunkowości rolnej na Wschodzie sp. z ogr. odp. Biuro to wykonuje w szczególności zadania następujące:

1. normuje księgowość rolną oraz sprawy biur rachunkowości,

2. die Fortführung der Arbeiten der Buchstellen der bisherigen polnischen Landwirtschaftskammern,
3. die Überwachung der landwirtschaftlichen Buchstellen im Generalgouvernement,
4. die statistische Verwertung des bei den landwirtschaftlichen Buchstellen anfallenden Buchführungsmaterials für die Zwecke der Landbewirtschaftung.

§ 3

Zur Übernahme der Buchführungsarbeiten in den landwirtschaftlichen Betrieben sind nur die Landwirtschaftliche Hauptbuchstelle für das Gebiet des Generalgouvernements mit ihren Zweigstellen sowie die von ihr anerkannten und ihrem Weisungsrecht unterliegenden Buchstellen berechtigt.

§ 4

Diese Anordnung tritt am 1. Juni 1940 in Kraft.

Krakau, den 31. Mai 1940.

Der Leiter der Landbewirtschaftungsstelle
Hoepner

2. kontynuuje prace biur rachunkowości dotychczasowych polskich izb rolniczych,
3. sprawuje nadzór nad biurami rachunkowości w Generalnym Gubernatorstwie,
4. zużytkowuje statystycznie materiał księgowościowy, uzyskany przez biura rachunkowości rolnej, do celów zagospodarowania rolą.

§ 3

Do zajmowania się prowadzeniem ksiąg w przedsiębiorstwach rolnych uprawnione są tylko centralne biuro rachunkowości rolnej dla obszarów Generalnego Gubernatorstwa oraz jego oddziały, tudzież biura rachunkowości przez nie upoważnione i podlegające jego prawu zarządzenia.

§ 4

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 31 maja 1940 r.

Kierownik Urzędu Uprawy Rolnej
Hoepner

Bekanntmachung

über die Altmetallgroßhändler im Generalgouvernement.

Vom 1. Juni 1940.

Gemäß § 2 meiner Anordnung Nr. 2 über Verwertung von Metallen in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial vom 27. Mai 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 321) mache ich bekannt:

Ich habe folgende Firmen als Altmetallgroßhändler schriftlich bestätigt:

1. Dom Handlowy A. Gepner S. A., Warschau 1, Krolewska 43, und Krakau, Romanowicza 6;
2. Franz Paulik, Koniecpol;
3. „Polthap", Polnische Technische Gesellschaft für Handel und Industrie G. m. b. H., Warschau 1, Panska 83.

Diese Firmen haben die Genehmigung erhalten, auch Metalle in Form von Fabrikationsrückständen ohne Vorlage eines Bezugscheines für Metalle zu beziehen. In Ausnahme von § 3 meiner Anordnung Nr. 1 über Lieferung, Einfuhr und Verbrauch von Metallen vom 18. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 179) dürfen an diese Firmen auch Metalle in Form von Fabrikationsrückständen ohne vorherige Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement geliefert werden.

Krakau, den 1. Juni 1940.

Der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement
Baehr

Obwieszczenie

o hurtownikach metalami starymi w Generalnym Gubernatorstwie

Z dnia 1 czerwca 1940 r.

W myśl § 2 mego zarządzenia Nr. 2 o zużytkowaniu metali w postaci pozostałości fabrykacyjnych i odpadków z dnia 27 maja 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 321) obwieszczam:

poniższe firmy zatwierdziłem pisemnie jako hurtowników starymi metalami

1. Dom Handlowy A. Gepner S. A. Warschau 1 (Warszawa 1), Królewska 43 i Krakau (Kraków), Romanowicza 6;
2. Franz Paulik, Koniecpol;
3. „Polthap" Polskie Techniczne Towarzystwo Handlu i Przemysłu Sp. z ogr. odp. Warschau 1 (Warszawa 1), Pańska 83.

Powyższe firmy uzyskały zezwolenie na nabycie metali, choćby w postaci pozostałości fabrykacyjnych, bez przedstawiania kartki nabywczej dla metali. Stanowiąc wyjątek od § 3 mego zarządzenia Nr. 1 o dostawie, przywozie i zużyciu metali z dnia 18 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 179), wolno wspomnianym firmom dostarczać również metali w postaci pozostałości fabrykacyjnych bez poprzedniego zezwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Krakau (Kraków), dnia 1 czerwca 1940 r.

Kierownik urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie
Baehr

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Anlage
gemäß § 4 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement vom 24. Mai 1940 Verordnungsblatt GGP. II. S. 319).

Ärztliche Anzeige

über einen Fall einer ansteckungsgefährlichen Geschlechtskrankheit.

Doniesienie lekarskie o wypadku choroby płciowej.

An den deutschen Amtsarzt beim Kreishauptmann
Do niemieckiego lekarza urzędowego przy Staroście Powiatowym

in ....
w

Name: ....
Nazwisko

Vorname: ....
Imię

Beruf und Wohnung: ....
Zawód i mieszkanie

Geboren am: ....
Urodzony dnia

Familienstand: ledig — verheiratet — geschieden — getrennt lebend — verwitwet minderjährig — steht unter Vormundschaft — Pflegschaft
Stan: kawaler (niezamężna) — żonaty (zamężna) — rozwiedziony (a) — separowany (a) — wdowiec (a) — nieletni (a) — pod opieką — kuratelą

Erziehungsberechtigte: ....
Osoby uprawnione do wychowania

leidet an folgender Geschlechtskrankheit im Sinne der Verordnung zur Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement:
cierpi na następującą chorobę płciową w rozumieniu rozporządzenia o zwalczaniu chorób płciowych w Generalnym Gubernatorstwie

....

Als Ansteckungsquelle ist angegeben: ....
Jako źródło zarażenia zostało podane

....

....

Art, Dauer und Verlauf der Krankheit:
Rodzaj, czas i przebieg choroby

....

....

.........., den
dnia

Name des behandelnden Arztes: ....
Nazwisko lekarza

Wohnort und Wohnung: ....
Adres

....